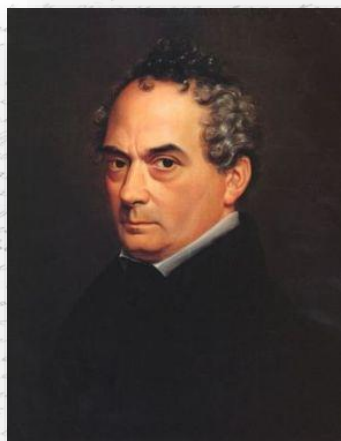

Ювіляри січня

2021

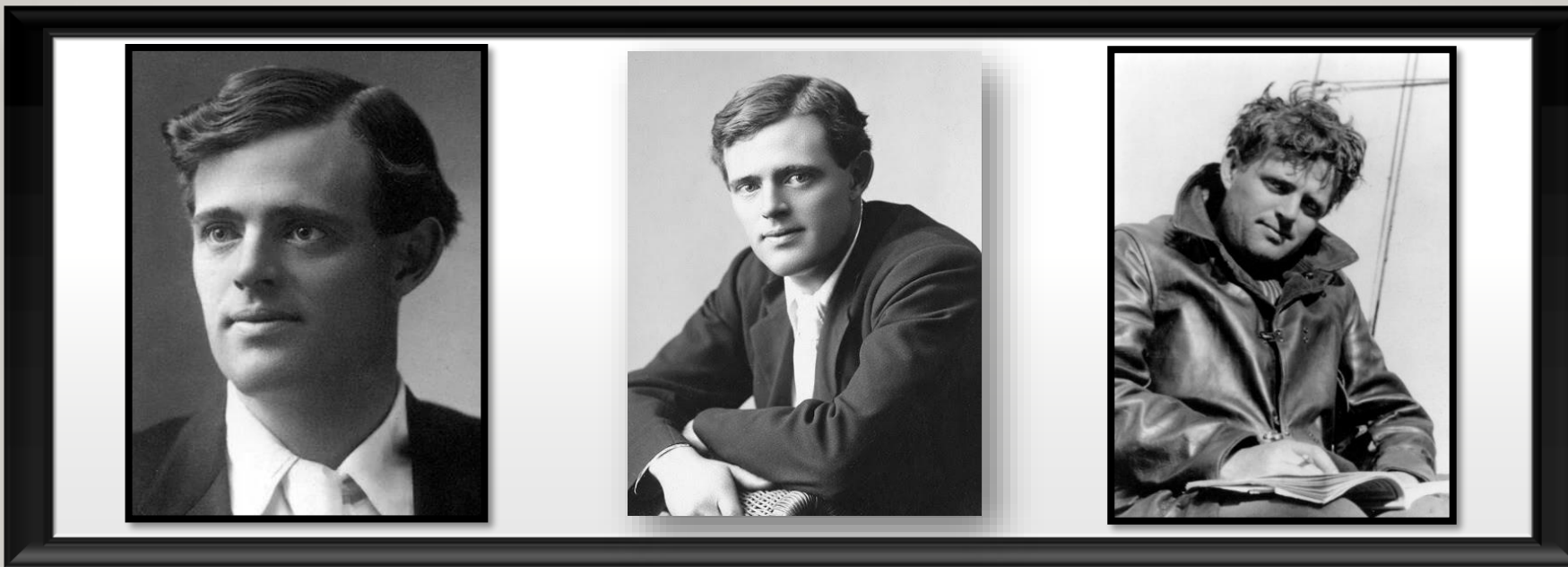
**ДЖЕК
ЛОНДОН**

**Ернст
Теодор
Амадей
Гофман**

**Ромен
Роллан**

ДЖОН ГРІФФІТ ЧЕЙНІ

(ДЖЕК ЛОНДОН)

• (1876-1916)

105 років від дня народження

Флора Веллман

*Віра посиділа книжки, а селозья писали. Вийти
огнем образованья книжки. Ой огнем скуралася, з селу не
розривалася вийти в мирному реченні, ой огнем рече*

Понад 200 романів, повістей, оповідань – і всі правдиві! Всі сповнені духом пригод, духом свободи, любов'ю до життя. Така творча спадщина Джека Лондона. І це все з його життя.

Улюбленого мільйонами письменника могло й не бути... У далекому 1875 році в американській пресі здійснювався гучний скандал: вагітна коханка відомого астролога Вільяма Чейні, Флора Веллман, намагалася застрелитись через те, що він наполягав на аборті. Проте її спроба виявилася невдалою і 12 січня 1876 року народився Джон Чейні, відомий світові як Джек Лондон.

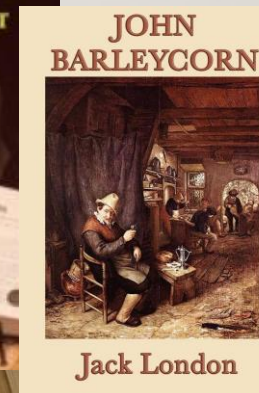
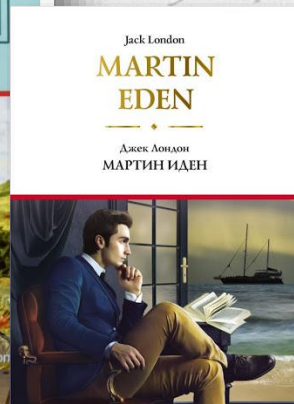
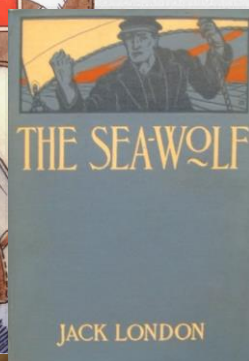
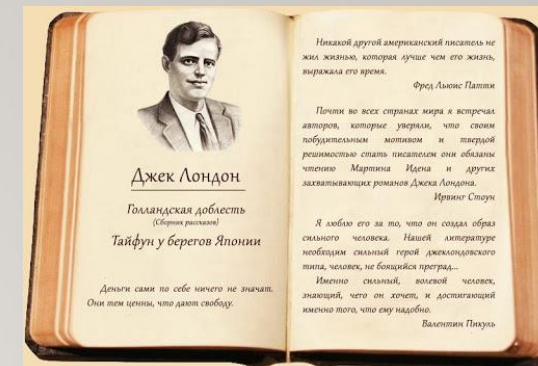
*очень не придевает покуда, все еще чини вразе меее еще
будет мобилизация, в этот раз з коном воеду, убогого завоин
легко будет вразе. Вон пока не наин ивоини прили от
Рев. Олль.*

Вчера получил книгу, а сегодня писем. Книжки
очень образовательны. Он очень суровый, а ему не

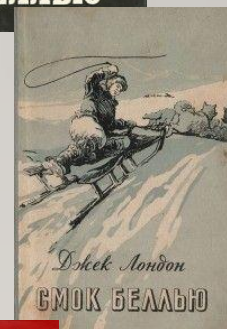
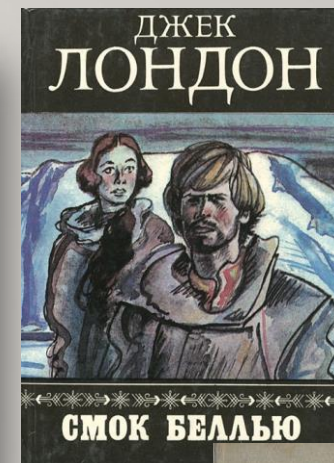
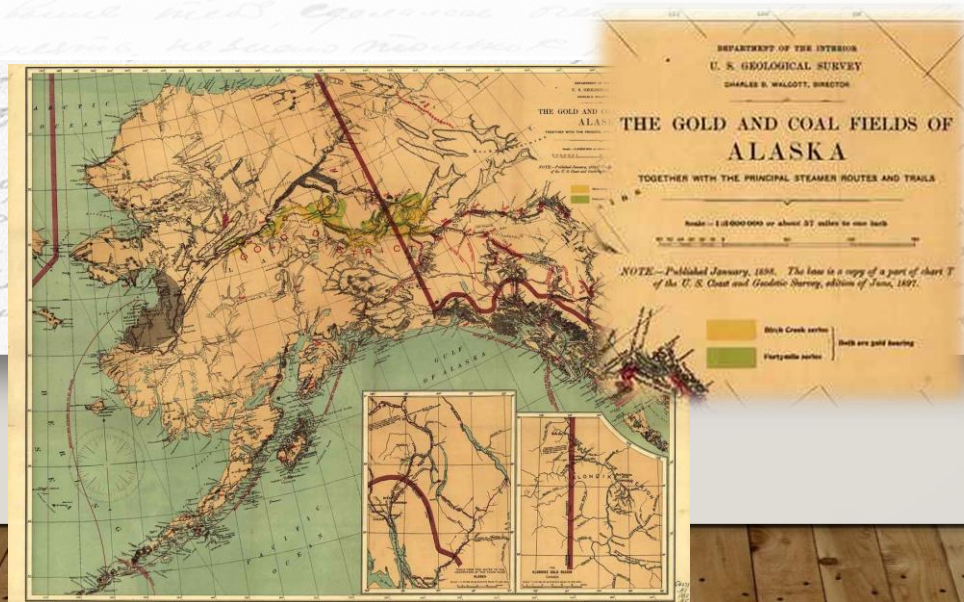
Доки мати влаштовувала своє життя, маленького хлопчика доглядала Вірджинія Прентісс, колишня рабіня Флори, яка назавжди залишилась важливою людиною в житті Джека Лондона. Саме вона позичила 14-річному хлопцеві 300 доларів на придбання старої рибацької шхуни. До цього він вже встиг побувати продавцем газет, прибиральником в парку та робітником консервної фабрики. А з власною шхуною та ватагою таких самих підлітків став «устричним піратом» - ловив устриць і креветок та продавав ресторанам. За відважний характер його називали «королем піратів». У свої 14 він навіть мав дорослі стосунки – в нього була подруга, Меймі, «королева устричних піратів».

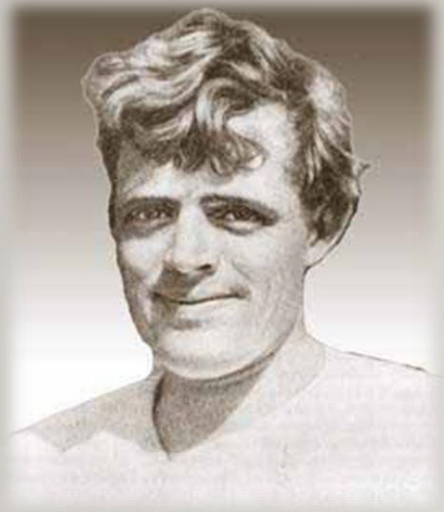
Пізніше була служба в рибачьому патрулі, що як раз полював на браконьєрів, а потім перше велике плавання - матросом промислової шхуни, яка полювала на китиків біля берегів Японії та у Беренговому морі. А потім знову джутова фабрика, робота прасувальником, кочегаром... Фактично, трудовий шлях Джека Лондона можна відслідкувати за його творами: «Оповідання рибачього патруля», «Морський вовк», «Тайфун у берегів Японії», «Мартін Іден», «Джон Ячмінне Зерно».

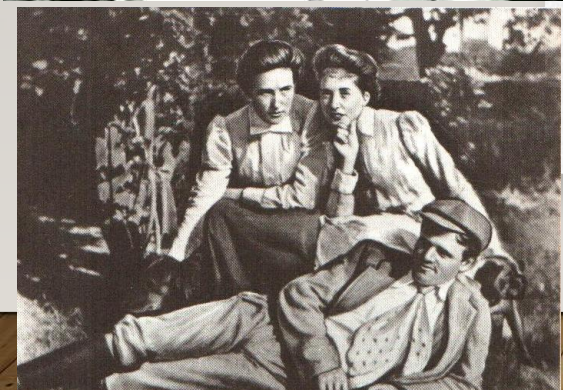
Намагався отримати освіту, самостійно підготувався й вступив до університету, але через брак коштів вимушений був його покинути. У 1897 році піддався «золотій лихоманці» та вирушив на Аляску. Золота не знайшов, але знайшов щось значно більше – розмаїття образів та сюжетів для своїх майбутніх творів, які й принесли йому всесвітню славу. За рік Джек Лондон повернувся додому й засів за письменництво – писав по 15 годин на день. «Жага життя», «Діти Морозу», «Смок Белью», «Біле ікло», «Донька Снігів»...

Із славою прийшли й гроші – йому платили по 50 тисяч доларів за книжку, нереальні гроші за тих часів. Кажуть, що він був першим письменником, який заробив мільйон доларів власною творчістю. Та чи зробило це його щасливим?

Джек Лондон мав коротке, але яскраве й насичене життя, був авантюристом й хуліганом, мав слабкість до алкоголю, любив жінок. Взагалі вів розпусний спосіб життя. Про жінок казав, що ідеальна дружина має не заважати йому ходити «наліво» й народити йому сина. Одружений був двічі. Перший раз в 1900 році із Бессі Мадерн, нареченою свого загиблого приятеля, яка народила йому двох доньок, проте через нескінчені зради за кілька років спільного життя вони розлучились.

У 1905 році письменник одружився вдруге з 34-річною Чарміан Кіттередж. Чарміан захоплювалась боксом і фехтуванням, обожнювала подорожувати, самотійно заробляла на життя й віддавала перевагу вільним стосункам з чоловіками. Джек Лондон відчув у ній рідну душу, називав її «жінка-товариш».

Разом з Чарміан вони придбали ранчо в Каліфорнії, і всі свої гроші Лондон витрачав на розвиток сільського господарства. Ще з юності він захопився соціалістичними ідеями й тепер мріяв створити сільськогосподарську комуну. Він оселив в будинку своїх товаришів по соціалістичній партії, годував «бродячих філософів». Та невдовзі це ідеалістичне життя скінчилося.

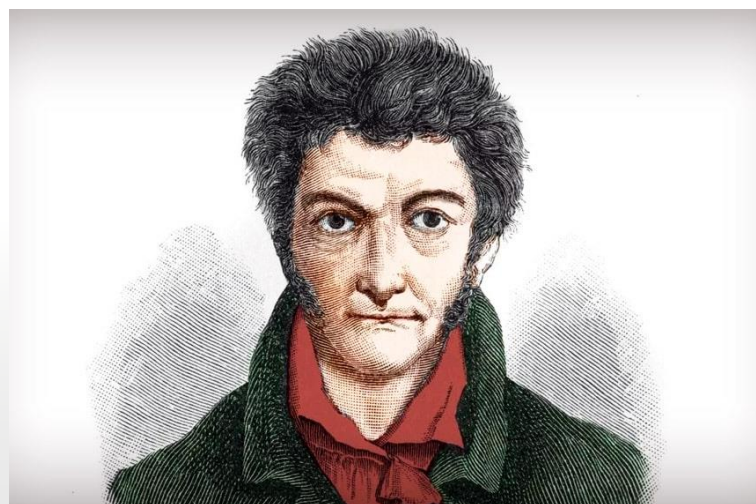

В 1911 році у Лондонів народилася донька, хвора і слабка, яка померла за декілька днів. Він був вбитий горем. А ще, страждав від того, що в нього так і не народився син. Стосунки з дружиною погіршилися, а шанувальниці прямо вішалися на шию. Друзі називали його «сексуальним анархістом». Спроби створити «ідеальну ферму» обернулися багатотисячними боргами. У 1913 згорів його щойно побудований будинок, кажуть підпалив хтось з його бродяг. А ще творча криза. Пияцтво. Проблеми зі здоров'ям (нирки).

У листопаді 1916 у віці 41 рік Джек Лондон помер. Не розрахував дозу прописаного йому морфію. Найпоширенішою версією смерті письменника є самогубство.

ЕРНСТ ТЕОДОР АМАДЕЙ ГОФМАН

(1776-1822)

245 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

24 січня 2021 р. відзначають 245 років від дня народження відомого німецького письменника, композитора і художника **Ернста Теодора Амадея Гофмана**, який одержав популярність завдяки казкам. Його називали майстром інтриги і фантастики. У найвідоміших книгах письменника («Дон Жуан», «Золотий горщик», «Лускунчик і Мишачий король», «Еліксир диявола») поєднувалися містика з реальністю, відбивалися гротескні і трагічні сторони людської натури.

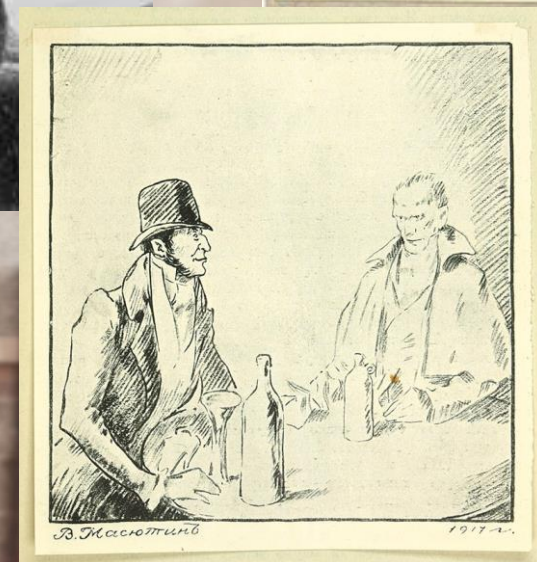
Таланти Гофмана зовсім не обмежувалися письменством, на його могилі написано: «Він був однаково гарним як юрист, як літератор, як музикант, як живописець». І, незважаючи на те, що все написане - правда, він помер у злиднях.

Гофман мріяв залишитися в історії як композитор і музикант. Навіть змінив своє ім'я, додавши до нього Амадей (на честь улюбленого композитора Моцарта). З дитинства музика робила його найщасливішою людиною у світі, тому до 12 років він вже освоїв орган, скрипку, арфу і гітару. Він склав романтичну оперу «Ундіна», писав камерну музику, створив симфонію і месу. Як композитор був відомий під псевдонімом **Йоганн Крейслер**.

Але Гофману довелося довгий час працювати юристом, хоч він ненавидів всією душею цю роботу, порівнюючи контору, де працював, зі скелею Прометея. Багато років служив в різних судових відомствах, поневірявся містами Пруссії та Польщі, працював у заповнених архівах, позіхав на засіданнях суду і малював карикатури на членів суддівської колегії на полях протоколів. Не раз нещасливий юрист пробував кинути службу, але це ні до чого не приводило.

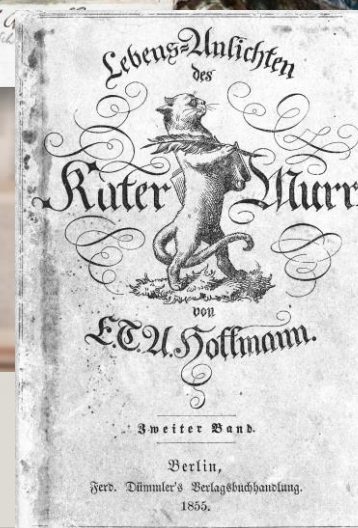

Почалася смуга крайньої потреби і розчарувань, прийшло горе - померла єдина дворічна дочка. Гофман їде до Берліну, але в розореній Наполеоном Прусії він нікому не знадобився - ні як юрист, ні як музикант і живописець. Щоб поїсти, він іноді продавав з себе речі. У цей важкий період він написав свою першу новелу «Кавалер Глюк» - виключно заради заробітку. Вона виявилася компасом, що відразу ж позначив і літературний напрям, і тематику, і художній метод Гофмана.

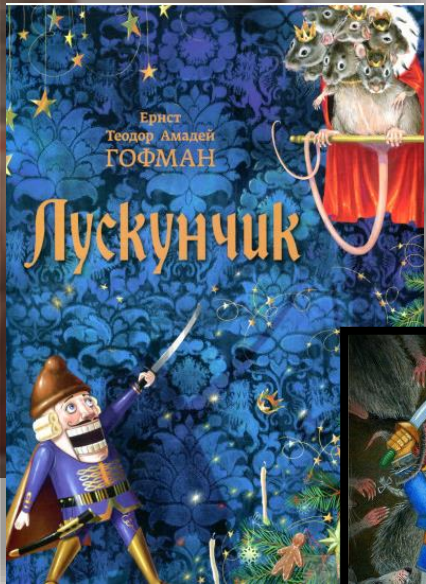

Весь свій життєвий досвід він поклав за основу в казках і повістях, що іноді лякали своєю похмурістю, а іноді змінювали тональність на легшу і мажорну. Містичне переселення до реального світу примар, перенесення нічних кошмарів в денне життя стане основним художнім прийомом наступних творів Гофмана і майже образом його життя. Дійде до того, що він сам почне лякатися своїх творчих мрій і фантастичних прибульців, стане будити ночами дружину, яка буде сидати поруч, як заспокійливий символ реального світу. Так були написані майже всі його відомі твори.

Багато книг Гофмана автобіографічні. Особливо його останній роман «Життєві погляди кота Мурра», в якому більшість героїв списані з його знайомих. А чарівний кіт Мурр - розумне втілення домашнього улюбленця Гофмана, який помер напередодні смерті письменника.

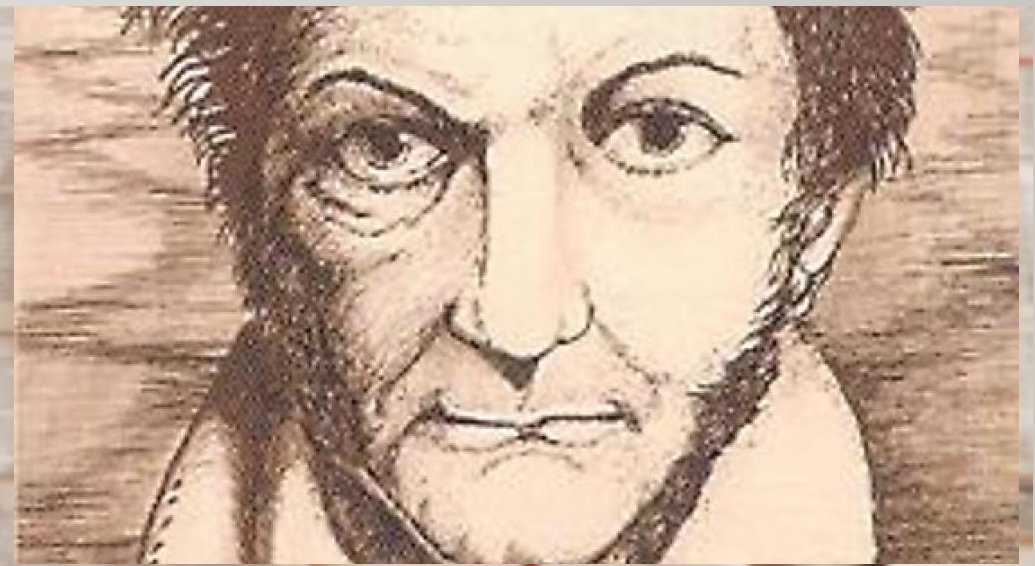

За вісім років письменник встиг написати на диво багато - два романи, величезну кількість повістей, оповідань і казок, об'єднаних у цикли «Нічні етюди» (1816-1817) і «Серапіонові брати» (1819-1821). Гофмана охоче читали, а після виходу в світ його повісті «Крихітка Цахес» (1819) сучасники назвали його «нашим безперечно першим гумористом». Але найпопулярнішим твором Гофмана стала казка «Лускунчик і Мишачий король».

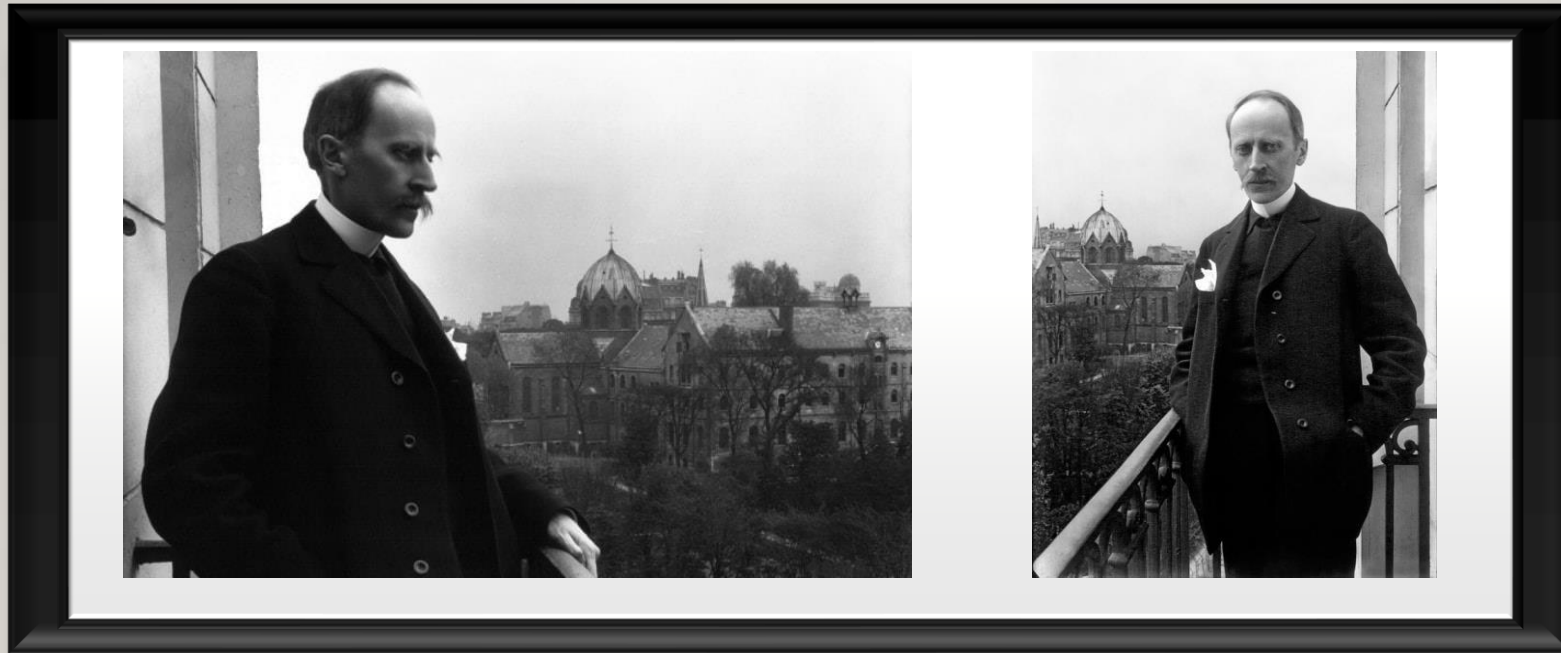
Письменник став дуже популярним в Європі. Але його твори не були із захопленням прийняті німецькими літературними критиками, через те, панування романтизму в класичному розумінні цього слова.

В останні роки життя Гофман страждав від паралічу, свої останні твори диктував санітарові. Йому було всього 46 років, коли він помер. Поховали його в Берліні на Єрусалимському кладовищі.

Після смерті письменника його дружині дісталися нескінченні борги, 19 оригіналів його музичних творів, що їх вона подарувала пруському королю, і безсмертні художні твори, які сьогодні включено до золотого фонду світової літератури. Багато з них були проілюстровані самим автором.

Образи, створені саркастичним розумом Гофмана, донині живуть в кінематографі, на сцені театрів і в серцях читачів усього світу.

РОМЕН РОЛЛАН

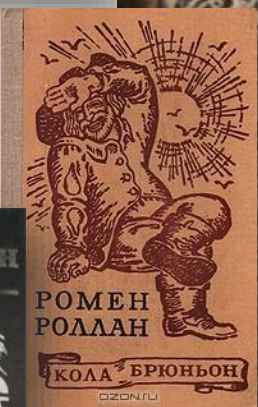
(1866 – 1944)

-
- 155 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

Ромен Роллан народився 29 січня 1866 року в Кламсі, в сім'ї нотаріуса. Закінчив ліцей Людовика Великого в Парижі та вступив у вищу школу Еколь Нормаль. Потім Роллан прожив два роки в Італії, де вивчав образотворче мистецтво і музику.

Після повернення до Франції в 1895 році Роллан захистив дисертацію на тему «Походження сучасного оперного театру. Історія опери в Європі до Люллі і Скарлатті» й отримав звання професора історії музики. Роллан читав лекції в Еколь Нормаль і в Сорбонні, написав ряд творів з історії музики. Також він почав писати художні твори, першим з яких стала трагедія «Святий Людовик».

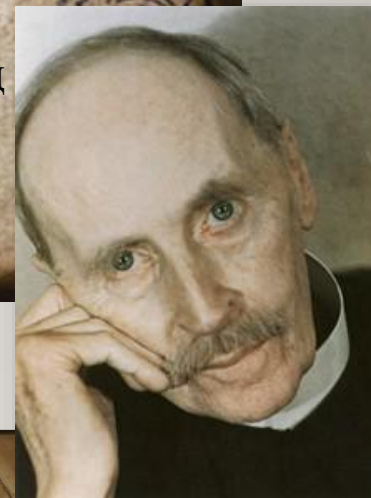

Після постановки циклу його п'єс про Велику Французьку революцію («Вовки», «Торжество розуму», «Дантон», «Чотирнадцяте липня») до нього приходить відомість. Найбільш популярними творами письменника є романи «Жан Крістоф», «Зачарована душа», «Кола Брюньон».

У роки Першої світової війни Роллан брав участь в європейських організаціях пацифістів, написав велику кількість антивоєнних статей. У 1915 році отримав Нобелівську премію з літератури.

Роллан підтримував стосунки з російськими письменниками Л. Толстим, М. Горьким. А також із А. Ейнштейном і А. Швейцером.

Помер письменник Ромен Роллан 30 грудня 1944 року в Везле від туберкульозу.

Використані джерела:

<https://booxters.com/blog/dzhek-london---cikavi-fakti-z-biografiyi>

http://booknazy.blogspot.com/2016/01/blog-post_23.html

<https://calendate.com.ua/person/426>

- Істинне призначення людини - жити, а не існувати.
- Зрештою людині дано всього одне життя - від чого ж не прожити його як слід?

Лондон Д.

Лондон Д. Маленькая хозяйка Большого Дома :
художественная лит-ра / Д. Лондон. - Запорожье : Берегиня,
1991.

Лондон Д. Морской волк Зов предков / Д. Лондон. - М. :
Правда, 1984. - 558 с.

Лондон Д. Смирительная рубашка : Странник по звездам :
художественная лит-ра / Д. Лондон. - М. : МГУ, 1992. - 304
с.

Лондон Д. Мартин Иден : Рассказы : пер. с англ. / Д. Лондон;
авт. предисл., сост. Р. Самарин, худ. П. Пинкисевич. - М. :
Худож. лит., 1972. - 543 с.

Лондон Д. Любовь к жизни. - До Адама. - Белый Клык :
рассказы, повесть, роман / Д. Лондон. - Київ : Молодь, 1984.
- 352 с.

Лондон Д. До Адама. Белый клык. Джерри-островитянин :
пер. с англ. / Д. Лондон. - М. : Правда, 1990. - 480 с.

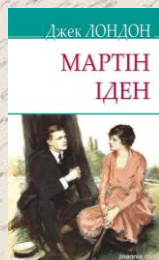

Лондон Д. Рассказы : пер. с англ. / Д. Лондон. - М. : Худож.
лит., 1978. - 476 с.

Лондон Д. Сердца трех : Пер. с англ. / Д. Лондон. - Львов : Книжно-
газетное издательство, 1955. - 324 с.

Лондон Д. Лютый зверь : повести и рассказы / Д.
Лондон. - М. : Моск. рабочий, 1985. - 414 с.

Лондон Д. Мартин Иден : Роман: Пер. з англ. / Д. Лондон. -
Київ : Молодь, 1973. - 335 с.

Лондон Д. Твори : у 12-ти т. Т. 8. Оповідання / Д. Лондон ;
вступ. ст. З. Я. Лібман. - Київ : Дніпро, 1971. - 423 с.

Пожнесь бурю : сборник / Ф. Б. Гарт и др. ; сост., предисл.,
примеч. Ю. Я. Лидского. - Киев : Политиздат Украины,
1987. – 274 с.

Денисова Т. Н. Джек Лондон: Життя і творчість / Т. Н.
Денисова. - Київ : Дніпро, 1978. - 128 с.

Роллан Р. Жан-Кристоф : пер. с фр. / Р. Роллан ; худож. Ф. Мазерель. - М. : Худож. лит., 1970.

Кн. 1-5 / авт. предисл., комм. И. Лилеева. - 1970. - 783 с.

Роллан Р. Воспоминания : пер. с франц. / Р. Роллан. - М. : Худож. лит., 1966. - 590с.

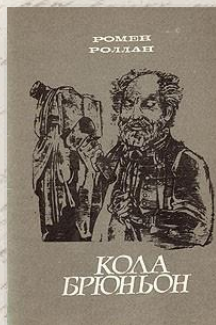

Роллан, Ромен (1866-1944) Собрание сочинений : в 14-ти т. / Р. Роллан. - М. : Худож. лит., 1954-1958 - .

Т.1 : Драммы революции. Вальми. - 1954. - 443 с. -

Роллан Р. Жан-Крістоф : роман : для сер. та ст. шкіл / Р. Роллан. - Київ : Веселка, 1982. - 223 с.

Роллан Р. Жизнь Рамакришны. Жизнь Вивекананды : пер. с фр. / Р. Роллан. - Київ : Україна, 1991. - 335 с.

Роллан Р. Кола Брюньон (він ще живий) / Р. Роллан ; пер.с фр. - Київ : Дніпро, 1984. - 204 с.

Роллан Р. Очарованная душа. Кн. 1-3 : Роман / Р. Роллан. - Київ : Рад. шк., 1989. - 574 с.

Роллан Р. Твори : пер. з фр. / Р. Роллан ; пер. М. Овруцька
[та ін.]; авт. передм. В. Скуратовський ; худ. В. Дозорець. -
Київ : Молодь, 1975. - 399 с.

Роллан Р. Кола Брюньон. Жив курилка : роман / Р. Роллан ;
пер. с фр.: М. Л. Лозинского. - М. : Молодая гвардия, 1974. -
256 с.

Гофман Э. Т. А. Житейские воззрения Кота Мурра вкупе с
фрагментами биографии капельмейстера Иоганнеса
Крейслера, случайно уцелевшими в макулатурных листах.
Повести и рассказы / Э. Т. А. Гофман ; пер с нем. - М. :
Худож. лит., 1967. - 772 с.

Дякуємо за увагу!